

Dosarul nr. 2ra-311/20

Prima instanță - (Judecătoria Chișinău, sediul central) jud: V. Puica

Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) jud: A. Danilov, I. Secrieru, M. Anton

ÎNCHEIERE

19 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătoriai

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de avocatul Veaceslav Brătaenu în interesele lui Vasile Doboș și recursului declarat de avocatul Ion Arhiliuc și avocatul Violeta Sîrbu în interesele Brîdușei Doboș,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Vasile Doboș împotriva Brîdușei Doboș cu privire la desfacerea căsătoriei

și acțiunea reconvențională depusă de către Brîndușa Doboș împotriva lui Vasile Doboș, intervenient accesoriu Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorul Buiucani, municipiul Chișinău, cu privire la stabilirea domiciliu copilului minor, încasarea pensiei de întreținere și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 8 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 13 iunie 2018, Vasile Doboș a depus cerere de chemare în judecată împotriva Brîdușei Doboș, solicitând desfacerea căsătoriei încheiată la 11 mai 2016 în cadrul OSC Botanica, mun. Chișinău, înregistrată cu nr. 250.

În motivarea acțiunii reclamantului a indicat că în continuare căsătoria nu poate fi menținută, au diferite viziuni și scopuri în viață, iar soluționarea problemelor vieții familiale devin imposibile.

La 28 septembrie 2018, Brîndușa Doboș a depus cerere reconvențională împotriva lui Vasile Doboș, solicitând stabilirea domiciliului copilului minor xxxxx cu mama sa, încasarea de la pârât a pensiei de întreținere pentru copilul minor, în mărime de $\frac{1}{4}$ din salariu și/sau alte venituri, lunar, a pensiei pentru întreținerea reclamantei în sumă de 500 euro, până la atingerea vârstei de 3 ani a copilului minor și a sumei de 10 000 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică.

În motivarea acțiunii reconvenționale a indicat că cu acțiunea înaintată de Vasile Doboș privind desfacerea căsătoriei este de-acord și nu a solicitat termen pentru împăcare, deoarece păstrarea familiei în continuare este imposibilă.

A susținut că reclamantul Vasile Doboș a dus-o în eroare pe tot parcursul vieții conjugale, în special cu repartizarea salariilor lor. Salariul pe care îl primea ea era

repartizat pentru cheltuielile familiei, iar salariul său îl strângea. Are un comportament zgârcit și obraznic, inclusiv și față de copil. Locuiește la mama sa. Vasile Doboș a insistat ca indemnizația socială pe care o oferă statul Italian pentru îngrijirea copilului să fie înregistrată pe numele său și tot el o primește. Din această indemnizație socială pe care o primește, transferă nu în fiecare lună și integral, zicând că acest ajutor este cu titlu de pensie pentru întreținerea copilului din partea lui ca tată. Reieșind din comportamentul lui Vasile Doboș consideră că și în viitor se va eschiva de la obligațiunile sale de participare la îngrijirea copilului.

Referitor la calcularea modului de încasare a pensiei pentru întreținerea copilului minor, a menționat că Vasile Doboș este angajat oficial la muncă la Cooperativa Frutticoltori, MIVO-ORTLER Societatea Agricolă în statul Italia, are un salariu oficial de 1 847 de euro.

Totodată, consideră necesar de a fi obligat Vasile Doboș de a achita o taxă pentru întreținerea sa până la împlinirea vârstei de 3 ani a copilului comun.

Prin hotărârea 19 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul central, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Vasile Doboș împotriva Brîndușei Doboș cu privire la desfacerea căsătoriei.

S-a desfăcut căsătoria încheiată între Vasile Doboș și Brîndușa Doboș (Prepelița), înregistrată la 11 mai 2016, în OSC Botanica, mun. Chișinău, înscrierea nr.250.

Pentru înregistrarea desfacerii căsătoriei s-a încasat în beneficiul statului taxa de stat, în mărime de 200 lei, de la Vasile Doboș. Brîndușa Doboș s-a eliberat de la plata taxei de stat.

S-a admis parțial cererea reconvențională depusă de Brîndușa Doboș împotriva lui Vasile Doboș.

S-a stabilit locul de trai al copilului minor xxxxx, la domiciliul mamei Brîndușa Doboș.

S-a încasat de la Doboș Vasile în beneficiul Brîndușei Doboș pensie pentru întreținerea copilului xxxxx, a.n. xxxxx, în mărime $\frac{1}{4}$ din salariu și/sau alte venituri, lunar, începând cu 28 septembrie 2018 până la atingerea majoratului de către copil.

S-a încasat de la Vasile Doboș în beneficiul Brîndușei Doboș pensie pentru întreținere - 1 990,70 de lei, lunar, începând cu 28 septembrie 2018 până la atingerea vârstei de 2 ani a copilului.

S-a încasat de la Vasile Doboș în beneficiul Brîndușei Doboș - 3 000 lei, cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică.

S-a încasat de la Vasile Doboș în beneficiul statului - 866,65 de lei, cu titlu de taxă de stat pentru pretențiile privind încasarea pensiei de întreținere.

La 27 decembrie 2018, Doboș Vasile și respectiv la 15 ianuarie 2019, Doboș Brîndușa au depus cererile de apel.

Prin decizia din 8 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Vasile Doboș, ca neîntemeiat.

S-a admis apelul declarat de Brîndușa Doboș.

S-a casat hotărârea din 19 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul central, în partea admiterii parțiale a acțiunii reconvenționale și anume în partea încasării pensiei de întreținere a Brîndușei Doboș și în partea încasării cheltuielilor de judecată, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri după cum urmează:

S-a încasat de la Vasile Doboș, în beneficiul Brîndușei Doboș pensie pentru întreținere în sumă de 250 de euro lunar sau echivalentul acestei sume în valuta națională la momentul executării hotărârii judecătorești, începând cu 28 septembrie 2018 și până la atingerea vârstei de 3 ani a copilului minor xxxxx, a.n. xxxxx.

S-a încasat de la Vasile Doboș în beneficiul Brîndușei Doboș, cheltuieli de asistență juridică în sumă de 5 000 lei.

S-a încasat de la Vasile Doboș în beneficiul Statului, taxa de stat în sumă de 1 800 lei.

În rest, hotărârea din 19 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul central, s-a menținut fără modificări.

În motivarea soluției, instanța de apel a conchis că este întemeiat raționamentul primei instanțe cu privire la încasarea de la Vasile Doboș a pensiei pentru întreținerea copilului, în mărime de $\frac{1}{4}$ din salariu și/sau alte venituri, lunar, începând cu 28 septembrie 2018, până la atingerea majoratului de către copil, dat fiind că din conținutul contractului de muncă, prezentat de Brîndușa Doboș, cât și din explicațiile avocatului solicitantului, se denotă că dânsul obține venituri după hotărârile Republica Moldova și are loc de muncă stabil.

Cu referire la pretenția Brîndușei Doboș privind încasarea pensiei de întreținere a mamei până la atingerea copilului vârstei de trei ani, a menționat că instanța de fond neîntemeiat a admis aceste pretenții parțial în sumă de 1 990,70 de lei, lunar până la atingerea copilului minor de 2 ani, or, conform prevederilor art. 83 lit. b din Codul familiei, dreptul de a pretinde întreținere de la fostul soț pe cale judecătorească îl are fostul soț, care necesită sprijin material, ocupat cu îngrijirea copilului comun timp de 3 ani după nașterea acestuia.

Instanța de apel a constatat că Brîndușa Doboș, îngrijește de copilul lor comun, copilul nu are vârsta de 3 ani, reclamanta nu are un venit propriu și nu are posibilitate de a se întreține. Iar în aceste circumstanțe cererea de chemare în judecată înaintată de Brîndușa Doboș este întemeiată și urmează a fi admisă prin încasarea de la Vasile Doboș, în beneficiul Brîndușei Doboș pensia pentru întreținere în sumă de 250 de euro lunar, până la atingerea vârstei de 3 ani a copilului minor.

La 4 decembrie 2019, avocatul Veaceslav Brătaenu în interesele lui Vasile Doboș a declarat recurs împotriva deciziei din 8 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și parțială a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei hotărâri noi prin care să fie admisă parțial acțiunea reconvențională, fiind dispusă încasarea de la Vasile Doboș în beneficiul Brîndușei Doboș a pensiei de întreținere în sumă bănească fixă în mărime de 2 500 lei lunar, începând cu data adoptării hotărârii și până la atingerea majoratului de către copil, eliberarea lui Vasile Doboș de obligația de întreținere a Brîndușei Doboș în temeiul art. 85 lit. c) din Codul familiei, cu respingerea în rest a acțiunii reconvenționale ca neîntemeiată.

În motivarea recursului, cu referire la prevederile art. 432 alin. (2) lit. a), b) și c) din Codul de procedură civilă, recurentul a invocat că instanțele de judecată ierarhic inferioare nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, au aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată și interpretat în mod eronat legea.

A indicat că atât prima instanță cât și instanța de apel ilegal a reținut solicitarea de a încasa pensia de întreținere reieșind din conținutul contractului de muncă. Or,

contractul nu poate constitui o probă în acest caz din motivul neprezentării originalului sau copiei autentificate a acestuia, cu o traducere legalizată în acest sens.

Atât prima instanță cât și instanța de apel nu a reținut faptele invocate de avocatul apelantului, și anume că în Italia sunt create condiții și există grădinițe creșe, unde mama ar putea să lase copilul, și să lucreze cel puțin jumătate de zi.

Atât prima instanță cât și instanța de apel greșit a constatat că în obligația lui Vasile Doboș era dovedirea faptului că există grădinițe în localitatea unde locuiește reclamanta, că administrația grădiniței este disponibilă să primească copilul, costul serviciului prestat, că este real ca Brîndușa Doboș să-și găsească un loc de muncă pentru jumătate de zi. Or, Brîndușa Doboș fiind audiată în prima instanță a recunoscut că există așa posibilitate la grădinițele creșe din Italia.

Atât prima instanță cât și instanța de apel la adoptarea hotărârilor nu s-au condus de informația furnizată de Biroul Național de Statistică al Republicii Moldova privind calculul și valoarea minimului de existență pentru anul 2018, coșul minim de consum pentru întreținerea unei femei în vârstă aptă de muncă, pentru orașe mari.

La 27 decembrie 2019 avocatul Ion Arhiliuc și avocatul Violeta Sîrbu, în interesele Brîdușei Doboș, a declarat recurs împotriva deciziei din 8 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea parțială a deciziei instanței de apel, cu rejudecarea cauzei și modificarea hotărârii contestate, prin care să fie admise integral pretențiile înaintate de Doboș Brîndușa.

În motivarea recursului, au indicat că contestă soluția prin care s-a încasat de la Vasile Doboș în beneficiul Brîdușei Doboș parțial pensia pentru întreținere în sumă de 250 de euro lunar, din suma de 500 euro solicitată, până la atingerea vârstei de 3 ani a copilului minor.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Colegiul reține că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa participanților la proces la 19 noiembrie 2019 (f.d. 184), însă dovada legală de recepționare a acesteia de către recurenți lipsește.

Din acest considerent, Colegiul consideră că recursurile sunt declarate în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

La 20 ianuarie 2020 în adresa participanților la proces au fost expediate copiile cererilor de recurs depuse cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței. Însă, până la data examinării admisibilității recursurilor, intimații nu au depus referințe, prin care să-și exprime poziția.

Examinând temeiurile recursurilor declarate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererile de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursurilor sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursurile declarate nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursurile declarate de avocatul Veaceslav Brătaenu în interesele lui Vasile Doboș și de avocatul Ion Arhiliuc și avocatul Violeta Sîrbu în interesele Brîdușei Doboș, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, sunt inadmisibile.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul declarat de avocatul Veaceslav Brătaenu în interesele lui Vasile Doboș și recursul declarat de avocatul Ion Arhiliuc și avocatul Violeta Sîrbu în interesele Brîdușei Doboș.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru